RETTENS DOM (Fjerde Udvidede Afdeling)

6. april 2006 *

I sag T-17/03,

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH, Gotha (Tyskland), ved avocat M. Matzat,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Kreuschitz og V. Di Bucci, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/194/EF af 30. oktober 2002 om Tysklands statsstøtte til Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (EUT 2003 L 77, s. 41),

* Processprog: tysk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Fjerde Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka og V. Vadapalas,

justitssekretær: fuldmægtig K. Andová,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 12. januar 2006,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Artikel 87 EF bestemmer:

»1. Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

[...]

3. Forenelige med fællesmarkedet er:

[...]

c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse

[...]«

2 Artikel 88 EF bestemmer:

»[...]

»2. Finder Kommissionen — efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger — at en støtte, som ydes af en stat eller med statsmidler, ifølge artikel 87 ikke er forenelig med fællesmarkedet, eller at denne støtte misbruges, træffer den beslutning om, at den pågældende stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter.

[...]«

3 Punkt 2.4 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder i den affattelse, som finder anvendelse på omstændighederne i denne sag (EFT 1994 C 368, s. 12, herefter »rammebestemmelserne«), bestemmer:

»Artikel [87], stk. 2 og 3, [EF] indeholder mulighed for at indrømme en undtagelse for støtte, der falder ind under artikel [87], stk. 1.

[...]

Kommissionen finder, at støtte til redning og omstrukturering kan bidrage til at fremme udviklingen af økonomiske aktiviteter uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, hvis betingelserne i afsnit 3 nedenfor er opfyldt. Kommissionen vil derfor godkende en sådan støtte på disse betingelser [...]«

4 Punkt 3.2.2 i rammebestemmelserne anfører:

»Med forbehold af de i det følgende nævnte særlige bestemmelser for støtteberettigede områder og SMV må følgende almindelige betingelser være opfyldt, for at en omstruktureringsplan kunne godkendes af Kommissionen:

[...]

iii) Støtte i forhold til omstruktureringsomkostninger og -fordele

Støttens størrelse og intensitet skal være begrænset til det strengt nødvendige minimum og stå i forhold til de fordele, der forventes fra Fællesskabets synspunkt. Støttemodtagerne vil derfor normalt skulle yde et betydeligt bidrag til omstruktureringsprogrammet af egne midler eller gennem finansiering udefra. For at begrænse støttens konkurrencefordrejende virkninger må det undgås blot at stille midler til rådighed for virksomheden, der ikke er strengt nødvendige, og som kan anvendes til aggressive, markedsfordrejende aktiviteter uden tilknytning til strukturomlægningen. Støtten bør heller ikke anvendes til at finansiere nye investeringer, der ikke er nødvendige af hensyn til omstruktureringen. Støtte til finansiel omstrukturering bør ikke resultere i en uberettiget nedsættelse af virksomhedens finansielle byrder.

[...]«

Baggrunden for tvisten

5 I 1994 blev Gothaer Fahrzeugwerke GmbH (herefter »GFW«), en tidligere statsejet virksomhed, sammen med otte andre østtyske selskaber overdraget til en koncern under ledelse af Lintra Beteiligungholding GmbH med henblik på dens privatisering. Da privatiseringen i 1996 mislykkedes, erhvervede Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, et statsorgan, igen kontrol med GFW med henblik på at forberede virksomheden på et salg.

6 Efter at have konstateret, at et salg af GFW ikke var muligt, besluttede Bundesanstalt at skille sig af med selskabets aktiver. Denne transaktion forløb efter en procedure, hvis faser er beskrevet nedenfor i præmis 7, 8 og 9.

7 Ved kontrakt af 3. september 1997 erhvervede GFW alle andelene i selskabet Widahvogel Vermögensverwaltung (herefter »Widahvogel«), hvis direktør var Josef Koch, til en pris af 54 000 tyske mark (DEM).

8 Ved kontrakt af 10. september 1997 blev GFW's aktiver og ordrebeholdning i tilknytning til forretningsområdet »køretøjskonstruktion« overdraget til Widahvogel. Ved en anden kontrakt af samme dato blev alle GFW's andele overdraget til Weissstorch GmbH (30% af aktierne), som derefter ændrede navn til Josef Koch GmbH, og til Schmitz-Anhänger Einkaufs- und Beteiligungs Gesellschaft GmbH & Co. KG (70% af aktierne), som ejedes af Schmitz Cargobull AG. Investorerne betalte 1 DEM for aktiverne. Josef Koch blev efterfølgende eneste direktør for Widahvogel, hvis firmanavn blev Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (herefter »Schmitz-Gotha eller »sagsøgeren«).

9 Den 9. oktober 1997 erhvervede sagsøgeren for ca. 3 700 000 DEM hele aktiekapitalen i en af sine underleverandører, Trailer System Engineering (herefter »TSE«), et selskab, der var stiftet og ledet af dets flertalsaktionær, Josef Koch.

10 Forbundsrepublikken Tyskland underrettede ved skrivelse af 18. maj 1998 Kommissionen om de støtteforanstaltninger til omstruktureringen af Schmitz-Gotha, der var gennemført siden januar 1997 (herefter »anmeldelsen af 18. maj 1998«).

11 Ved skrivelser af 12. juni 1998, 21. december 1999 og 17. maj 2000 anmodede Kommissionen de tyske myndigheder om supplerende oplysninger. Disse svarede ved skrivelser af 15. oktober 1998, 21. juli 1999, 27. april 2000, 1. december 2000 og 8. januar 2001.

12 Kommissionen meddelte ved skrivelse af 23. maj 2001 Forbundsrepublikken Tyskland, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF (EFT C 211, s. 15). Inden for rammerne af denne procedure undersøgte Kommissionen, på baggrund af rammebestemmelserne, støtteforanstaltningerne til fordel for Schmitz-Gotha som ny støtte, der var bevilget uden forudgående anmeldelse.

13 Kommissionen rejste i denne beslutning navnlig tvivl om, hvorvidt den pågældende støtte stod i et rimeligt forhold til den i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne fastsatte betingelse. Kommissionen så sig, på grundlag af de foreliggende oplysninger, ikke i stand til at vurdere, om erhvervelsen af TSE var nødvendig af hensyn til omstruktureringen af Schmitz-Gotha. Kommissionen pålagde derfor de tyske myndigheder at fremlægge alle oplysninger vedrørende Schmitz-Gothas erhvervelse af hele aktiekapitalen i TSE og især nødvendigheden af denne transaktion for virksomhedens omstrukturering. Kommissionen opfordrede endvidere Forbundsrepublikken Tyskland til at fremsende dens skrivelse af 23. maj 2001 til støttemodtageren og understregede, at den ville træffe sin beslutning på grundlag af de oplysninger, som den måtte være i besiddelse af.

14 Kommissionen modtog Forbundsrepublikken Tysklands bemærkninger ved skrivelser af 10. august og 14. december 2001. Derimod indgav ingen af de berørte parter bemærkninger til Kommissionen.

15 Ved skrivelse af 4. marts 2002 anmodede Kommissionen på ny de tyske myndigheder om at påvise, at erhvervelsen af TSE var nødvendig for omstruktureringen af Schmitz-Gotha.

16 Kommissionen modtog Forbundsrepublikken Tysklands bemærkninger ved skrivelser af 16. maj, 28. maj og 3. juli 2002.

17 På baggrund af denne procedure vedtog Kommissionen beslutning 2003/194/EF af 30. oktober 2002 om Tysklands statsstøtte til Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (EUT 2003 L 77, s. 41, herefter »den anfægtede beslutning«). Kommissionen anførte, at i henhold til punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne krævede proportionalitetskriteriet, at støtten begrænses til det for omstruktureringen strengt nødvendige minimum for at nedsætte støttens konkurrencefordrejende virkninger. Den anførte endvidere, at støtten ikke måtte anvendes af støttemodtageren til finansiering af nye investeringer, der ikke var nødvendige af hensyn til omstruktureringen. I nærværende sag mente Kommissionen, at den ved støtten finansierede erhvervelse af TSE skulle kvalificeres som en ny investering, hvis nødvendighed for omstruktureringen ikke var blevet påvist af de tyske myndigheder. Kommissionen mente derfor, at støtten ikke var i overensstemmelse med kriterierne i rammebestemmelserne og følgelig var uforenelig med fællesmarkedet. Ifølge den anfægtede beslutning var imidlertid kun et beløb på 2 200 000 DEM af købsprisen for TSE ikke begrænset til det for omstruktureringen af Schmitz-Gotha strengt nødvendige minimum, for så vidt som restbeløbet på 1 500 000 DEM var underlagt betingelser, hvis opfyldelse ved erhvervelsen af TSE var usikker. I henhold til artikel 1 i den anfægtede beslutning var støtten derfor med hensyn til 2 200 000 DEM (1 120 000 EUR) uforenelig med fællesmarkedet. I henhold til artikel 2 i den anfægtede beslutning skulle Forbundsrepublikken Tyskland tilbagesøge dette beløb hos Schmitz-Gotha.

Retsforhandlinger og parternes påstande

18 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 16. januar 2003 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.

19 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.

20 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede spørgsmål fra Retten i retsmødet den 12. januar 2006.

21 Retten tog i referatet af den mundtlige forhandling til efterretning, at fortroligheden omkring TSE's selskabsnavn, som var opretholdt i den anfægtede beslutning og i retsmøderapporten, kunne hæves for så vidt angår den mundtlige forhandling og dommen.

22 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Principalt annulleres den anfægtede beslutning.

— Subsidiært annulleres beslutningen, for så vidt som den fastsætter et for højt støttebeløb, der skal tilbagesøges.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

24 Sagsøgeren har påberåbt sig tre anbringender til støtte for søgsmålet. Det første anbringende vedrører et urigtigt skøn med hensyn til nødvendigheden af den støtte, der kræves tilbagesøgt på baggrund af punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne. Det andet anbringende vedrører magtfordrejning ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Med sit tredje anbringende, som er påberåbt subsidiært, har sagsøgeren påberåbt sig en fejl fra Kommissionens side med hensyn til fastsættelsen af det støttebeløb, der skal tilbagebetales.

Det første anbringende vedrørende et urigtigt skøn med hensyn til støttens nødvendighed

Parternes argumenter

25 Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens vurdering, hvorefter den omtvistede støtte er uforenelig med fællesmarkedet med hensyn til en del af det beløb, der er anvendt til erhvervelsen af TSE (2 200 000 DEM) på grund af dens manglende overensstemmelse med de i rammebestemmelserne fastsatte betingelser.

26 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at erhvervelsen af TSE fra begyndelsen udgjorde en væsentlig og integrerende del af omstruktureringsplanen, og at Kommissionen var blevet underrettet herom.

27 Sagsøgeren har bestridt Kommissionens påstand om, at ifølge omstruktureringsplanen ville Schmitz-Gothas rentabilitet blive genoprettet i løbet af fire regnskabsår uden erhvervelse af TSE, således at denne erhvervelse højst har været til nytte for omstruktureringen ved at bidrage til at nedsætte varigheden med et år. Sagsøgeren har anført, at virksomhedsplanen af 2. september 1997 og bilagene hertil, såsom »Udviklingsplan — tab og vinding«, finansieringsplanen, udviklingsplanen for Schmitz-Gothas anlægsaktiver, som virksomheden havde forelagt de tyske myndigheder, var grundlaget for forventningerne vedrørende omstruktureringen af Schmitz-Gotha efter virksomhedens sammenlægning med TSE. Sagsøgeren har desuden understreget, at nævnte »Udviklingsplan — tab og vinding« var blevet tilsendt Kommissionen i bilaget til anmeldelsen af 18. maj 1998. Virksomheden har endvidere bemærket, at investorerne kun var indstillet på at gennemføre omstruktureringen af Schmitz-Gotha inden for rammerne af de betingelser, der var fastsat ved virksomhedsplanen, heriblandt overtagelsen af TSE.

28 Sagsøgeren har tilføjet, at der er en modsigelse i Kommissionens stillingtagen med hensyn til dens kendskab til investorernes identitet. Kommissionen nægter i sine skrivelser at have haft kendskab til, at Josef Koch var en af TSE's selskabsdeltagere, selv om detaljerede oplysninger var tilsendt den vedrørende denne person før vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Sagsøgeren har i denne forbindelse henvist til anmeldelsen af 18. maj 1998 og til skrivelserne til Kommissionen af 16. maj og 3. juli 2002 og har endvidere bemærket, at Kommissionen i den anfægtede beslutning selv udtaler, at Josef Koch var selskabsdeltager i TSE.

29 Sagsøgeren har for det andet anført, at Kommissionen med urette i betragtning 64 til den anfægtede beslutning har hævdet, at overtagelsen af TSE ikke var nødvendig af hensyn til omstruktureringen. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, eftersom de væsentlige omstændigheder, som Kommissionen havde kendskab til, ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af, om støtten var forholdsmæssig.

30 Sagsøgeren har anført, at for at sikre omstruktureringens succes skulle Schmitz-Gotha udvikle sine egne produkter for at blive uafhængig af de koncerninterne ordrer og blive konkurrencedygtig på markedet. Overtagelsen af TSE havde imidlertid gjort det muligt at integrere den knowhow i Schmitz-Gotha, der var nødvendig for at udvikle sine egne produkter, eftersom TSE's selskabsdeltagere påtog sig dels ledelsen, dels ansvaret for konstruktion og udvikling hos Schmitz-Gotha. Sagsøgeren har følgelig bestridt Kommissionens vurdering, hvorefter den eneste begrundelse for erhvervelsen af TSE var nedsættelsen af Schmitz-Gothas produktionsomkostninger.

31 Sagsøgeren har tilføjet, at kun overtagelsen af TSE kunne sikre integrering af den knowhow, der var nødvendig for omstruktureringen. Til støtte for sin påstand har virksomheden henvist til de alt for store omkostninger ved et forslag fra TSE om at udvikle knowhow ved hjælp af eksterne leverandører.

32 Under henvisning til de oplysninger, der var vedhæftet bilaget til stævningen, som i tabelform viser udviklingen af Schmitz-Gothas omsætning som følge af virksomhedens salg til udenforstående virksomheder (et dokument med overskriften »Udvikling af Schmitz-Gothas omsætning«), har sagsøgeren gjort gældende, at den betragtelige forøgelse af virksomhedens omsætning viser betydningen for omstruktureringens succes af den direkte integration af en selvstændig udviklingsafdeling, som var blevet gennemført takket være erhvervelsen af TSE.

33 Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Kommissionen kunne vurdere, hvorvidt erhvervelsen af TSE var nødvendig for omstruktureringen på grundlag af de oplysninger, den var i besiddelse af, og følgelig fastslå, at støtten var forenelig med kriteriet om »det strengt nødvendige minimum« som omhandlet i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne. Dette fremgik især klart af skrivelsen fra de tyske myndigheder af 3. juli 2002, hvorefter leveringsandelen i Schmitz-Gothas produktionsomkostninger var mindsket, og kun erhvervelsen af TSE havde gjort det muligt for Schmitz-Gotha at afhjælpe sin mangel på knowhow.

34 Kommissionen har for det første anført, at den har et vidt skøn ved undersøgelsen af en statsstøttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 3, EF. Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgerens argumenter ikke viser, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn i den foreliggende sag og har tilføjet, at sagsøgeren søger at sætte sit skøn i stedet for Kommissionens.

35 Kommissionen har for det andet påpeget, at i henhold til Domstolens praksis og Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88] (EFT L 83, s. 1) har den beføjelse til at afslutte proceduren og træffe en beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger, når en medlemsstat uanset Kommissionens påbud undlader at meddele de krævede oplysninger.

36 Kommissionen har desuden anført, at sagsøgeren hovedsagelig har baseret den påståede nødvendighed af erhvervelsen af TSE, hvorved omstruktureringen af Schmitz-Gotha kunne gennemføres med succes, på oplysninger, som Kommissionen ikke havde kendskab til, da den vedtog den anfægtede beslutning, og som Retten følgelig ikke kan tage i betragtning.

37 Kommissionen har anført, at på trods af påbuddet til Forbundsrepublikken Tyskland om at meddele oplysninger om identiteten af TSE's ejere og nødvendigheden af den pågældende investering, der var indeholdt i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, og på trods af skrivelsen til de tyske myndigheder af 4. marts 2002 er kontrakterne vedrørende erhvervelsen af TSE, der er vedhæftet som bilag til stævningen, ikke blevet meddelt den før vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Det er ligeledes tilfældet med virksomhedsplanen, TSE's plan for udvikling af sagsøgerens knowhow, begge to vedhæftet som bilag til stævningen, samt detaljerede bemærkninger desangående indeholdt i selve stævningen. Kommissionen påpeger desuden, at den aldrig har påstået, at den ikke kender selskabsdeltageren, Josef Koch. Den har dog bemærket, at i de oplysninger, der er meddelt af de tyske myndigheder under den administrative procedure, var Josef Koch nævnt i forbigående som selskabsdeltager i TSE. Kommissionen har desuden gjort gældende, at den aldrig er blevet oplyst om identiteten af de øvrige selskabsdeltagere i TSE.

38 Kommissionen har anført, at på grundlag af de oplysninger, den var i besiddelse af ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning, var den kun i stand til at vurdere nytten af at erhverve TSE, men at nødvendigheden af denne investering, som blev finansieret ved den omstridte støtte, på ingen måde var blevet påvist. Efter Kommissionens opfattelse gjorde de oplysninger vedrørende erhvervelsen af TSE, der var indeholdt i anmeldelsen af 18. maj 1998 samt i skrivelserne af 10. august 2001, 16. maj, 28. maj og 3. juli 2002, der var vedhæftet som bilag til svarskriftet, det ikke muligt at slutte, at nævnte investering udgjorde en nødvendig del af omstruktureringen i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i rammebestemmelserne.

39 Kommissionen har desuden konstateret, at i de oplysninger, den var i besiddelse af, var erhvervelsen af TSE hovedsagelig begrundet med besparelser, der var gennemført, fordi en mellemleverandør og den dertil svarende fortjenstmargen var forsvundet, mens dette aspekt var blevet modificeret i stævningen. Hvis det antages, at det fremgår af disse oplysninger, at erhvervelsen af TSE desuden havde gjort det muligt at få teknisk knowhow med henblik på at udvikle nye produkttyper, bemærker Kommissionen, at denne påstand ikke var hverken begrundet eller uddybet. Den gør gældende, at det kun er i stævningen, at Schmitz-Gotha på en grundig måde har fremført og begrundet, at det var nødvendigt at erhverve TSE med henblik på at opnå den nødvendige knowhow for omstruktureringen. Under hele

den administrative procedure har de tyske myndigheder imidlertid ikke præciseret, at den nævnte transaktion var nødvendig for at berettige til omstruktureringsstøtte.

40 Kommissionen mener for det tredje, at formålene med denne investering, nemlig nedsættelse af produktionsomkostningerne og erhvervelse af den nødvendige knowhow til udvikling af nye produkter, kunne gennemføres uafhængigt af overtagelsen af TSE, da direktøren for Schmitz-Gotha ligeledes var direktør for og majoritetsaktionær i TSE, og at han derfor havde kunnet iværksætte et særligt samarbejde mellem de to virksomheder.

Rettens bemærkninger

— Indledende bemærkninger

41 Kommissionen har ved anvendelsen af artikel 87, stk. 3, EF et vidt skøn, hvis udøvelse indebærer komplicerede økonomiske og sociale vurderinger, som må foretages i en fællesskabssammenhæng. Domstolskontrollen med udøvelsen af dette skøn skal begrænses til en efterprøvelse af, om procedurereglerne og begrundelsesforskrifterne er overholdt, om de omstændigheder, som er lagt til grund, er materielt korrekte, og om der er begået en retlig fejl eller er foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder eller begået magtfordrejning (jf. Domstolens dom af 29.4.2004, sag C-372/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3679, præmis 83 og den deri nævnte retspraksis).

42 Kommissionen kan i øvrigt pålægge sig selv retningslinjer for udøvelsen af sine skønsmæssige beføjelser ved retsakter såsom de i sagen omhandlede retningslinjer,

såfremt de indeholder bestemmelser, der angiver den politik, som institutionen vil følge, og de ikke afviger fra traktatens bestemmelser (Rettens dom af 30.4.1998, sag T-214/95, Vlaamse Gewest mod Kommissionen, Sml. II, s. 717, præmis 79). Sådanne foranstaltninger er udtryk for Kommissionens ønske om at offentliggøre retningslinjerne for den politik, som den ønsker at følge, og som den lader fremgå af de individuelle beslutninger på det pågældende område (Rettens dom af 7.6.2001, sag T-187/99, Agrana Zucker und Stärke mod Kommissionen, Sml. II, s. 1587, præmis 56).

43 For at støtte til kriseramte virksomheder kan erklæres forenelig med artikel 87, stk. 3, litra c), EF, er det en betingelse, at den er knyttet til en omstruktureringsplan, der skal begrænse eller omlægge virksomhedernes aktivitetsområder (Domstolens dom af 14.9.1994, forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 4103, præmis 67, og af 22.3.2001, sag C-17/99, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 2481, præmis 45).

44 Rammebestemmelsernes punkt 3.2.2, som gennemfører denne betingelse, kræver bl.a., at omstruktureringsplanen overholder tre materielle betingelser. Det er for det første ufravigeligt, at virksomhedernes rentabilitet kan genoprettes inden for en rimelig frist og på basis af en realistisk vurdering [punkt 3.2.2, nr. i)], for det andet, at konkurrencefordrejende virkninger i forbindelse med tildeling af støtte forhindres [punkt 3.2.2, nr. ii)], og for det tredje, at støtten står i et rimeligt forhold til omstruktureringsomkostninger og -fordele [punkt 3.2.2, nr. iii)].

45 Da alle disse betingelser skal være opfyldt, er det tilstrækkeligt for, at en påtænkt støtteordning kan erklæres uforenelig af Kommissionen, at én af disse betingelser ikke er opfyldt (Rettens dom af 15.6.2005, sag T-171/02, Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen, Sml. II, s. 2123, præmis 128, og ligeledes i denne retning dommen i sagen Frankrig mod Kommissionen, præmis 49 og 50).

46 I den foreliggende sag blev den anfægtede beslutning vedtaget på grundlag af rammebestemmelserne, særligt punkt 3.2.2, nr. iii), heri.

47 Det fremgår af denne bestemmelse, at støtten skal være strengt nødvendig for at genoprette støttemodtagerens rentabilitet, dvs. at den ikke alene skal modsvare målet bestående i at omstrukturere den pågældende virksomhed, men også stå i rimeligt forhold til dette mål, dvs. at ethvert støttebeløb, der overstiger det strengt nødvendige for at genoprette støttemodtagerens rentabilitet, principielt ikke kan være støtteberettiget i henhold til rammebestemmelserne.

48 I øvrigt påhviler det den pågældende medlemsstat at samarbejde med Kommissionen og forelægge alle oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at kontrollere, at betingelserne for den ansøgte fravigelse er opfyldt (jf. dommen i sagen Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen, præmis 129 og den deri nævnte retspraksis).

49 Den anfægtede beslutning skal, for så vidt sagsøgeren har påberåbt sig et åbenbart urigtigt skøn, undersøges i lyset af disse overvejelser.

— Det af sagsøgeren påberåbte åbenbare urigtige skøn

50 I betragtning 62, 63 og 64 til den anfægtede beslutning har Kommissionen anført følgende:

»(62) [...] Koch var en af investorerne [i Schmitz-Gotha] og samtidig stifter af samt direktør for og selskabsdeltager i TSE og fremtidig direktør for begge selskaber.

Kommissionen gør også endnu en gang opmærksom på, at Tyskland trods påbuddet om oplysninger hverken har fremlagt købsaftalen eller nærmere skriftlige oplysninger om de oprindelige ejerforhold i forbindelse med TSE. I betragtning af andre omstændigheder og mundtligt afgivne oplysninger kan Kommissionen ikke udelukke, at en betydelig del af TSE ejedes direkte eller indirekte af Koch eller hans familie. Tyskland har anført, at Schmitz-Gotha ikke var i stand til selv at fremstille de dele, som selskabet købte hos TSE, og heller ikke var i stand til at forbedre leveringsbetingelserne mærkbart, og at hovedformålet med overtagelsen således var at nedbringe produktionsomkostningerne. Kommissionen kan ikke udelukke, at et betydeligt beløb, som kunne have været anvendt til at finansiere omstruktureringen, som følge af overtagelsen af TSE, faktisk er blevet betalt til en af de nye investorer. Under alle omstændigheder var overtagelsen af TSE ikke nødvendig for at sikre et godt samarbejde med TSE. Da Koch var stifter af samt direktør for og selskabsdeltager i TSE og senere også blev direktør for Schmitz-Gotha, forekommer det usandsynligt, at der ikke kunne opnås bedre indkøbsbetingelser i forhold til TSE. Derudover bør en konkurrencedygtig virksomhed principielt være i stand til at finansiere sit behov for underleverancer til markedspriser uden derved at få finansielle vanskeligheder.

(63) Det fremgår af de oplysninger, som Tyskland har afgivet, at overtagelsen af TSE var en hensigtsmæssig investering for virksomheden, da den medførte betydelige besparelser, som har bidraget til at nedsætte omstruktureringsperioden med et år. Dette betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at investeringen var nødvendig for at gennemføre omstruktureringen. Modtager en virksomhed støtte til at finansiere sin omstrukturering, kan enhver investering, som øger dens effektivitet, ikke principielt godkendes, da sådanne investeringer også altid samtidig mindsker støttemodtagerens mulighed for at finansiere omstruktureringen af egne midler. Kun hvis omstruktureringens succes som helhed vil blive bragt i fare eller forsinket urimeligt uden investeringen, kan en investering betragtes som nødvendig af hensyn til omstruktureringen, da formålet med støtten er begrænset til at genoprette virksomhedens konkurrenceevne inden for et rimeligt tidsrum. Enhver investering, som overstiger det, der er nødvendigt for at genoprette konkurrenceevnen inden for et rimeligt tidsrum, bruger nødvendigvis finansielle ressourcer, som kunne have været anvendt til de faktisk nødvendige omstruktureringsomkostninger, og som således vil have reduceret det støttebeløb, der var nødvendigt af hensyn til omstruktureringen. Heraf følger, at investeringer, der ikke i denne henseende er

nødvendige af hensyn til omstruktureringen, medfører en støtteintensitet, som overstiger det minimum, der ifølge kriteriet om støttens proportionalitet er strengt nødvendigt af hensyn til omstruktureringen.

(64) Nedsættelsen af leveringsomkostningerne kan ikke alene begrunde, at erhvervelsen er nødvendig af hensyn til omstruktureringen. Det bemærkes desuden, at Tyskland aldrig har fremført, at omstruktureringens succes var blevet bragt i fare eller forsinket urimeligt uden overtagelsen af TSE. Uden hensyntagen til overtagelsen af TSE ville der ifølge den oprindelige plan også blive opnået positive driftsresultater inden for det fjerde regnskabsår. Ifølge de seneste oplysninger blev denne periode nedsat med et år som følge af overtagelsen. Det forhold, at break-even vil blive nået efter fire år, kan imidlertid heller ikke betragtes som et urimeligt tidsrum for omstruktureringen. Man må endog tværtimod gå ud fra, at konkurrenceevnen allerede ifølge den oprindelige plan ville blive genoprettet relativt hurtigt. Det må derfor konstateres, at det også uden overtagelsen af TSE havde været muligt at gennemføre omstruktureringen med et godt resultat inden for et rimeligt tidsrum, og at erhvervelsen derfor ikke var nødvendig af hensyn til omstruktureringens succes. Kommissionen konstaterer derfor, at erhvervelsen af TSE ikke var strengt nødvendig for at opnå målene i planen. Heraf følger imidlertid, at de midler, der blev anvendt til denne erhvervelse, burde have været anvendt andre steder til finansiering af omstruktureringen for således at reducere det støttebeløb, der var nødvendigt med henblik på omstruktureringen.«

51 Til støtte for sit første anbringende har sagsøgeren for det første hovedsagelig gjort gældende, at den anfægtede beslutning var baseret på en fejlagtig faktisk forudsætning, hvorefter overtagelsen af TSE blot havde gjort det muligt at nedsætte omstruktureringens varighed med et år. Til støtte for sin påstand har sagsøgeren påberåbt sig virksomhedsplanen og bilagene dertil, navnlig »Udviklingsplan — Tab og vinding«, finansieringsplanen og udviklingsplanen for Schmitz-Gothas anlægsaktiver, som var blevet forelagt de tyske myndigheder og findes i bilaget til stævningen. Endvidere har sagsøgeren anført, at Kommissionens påstand om de oplysninger, som den var i besiddelse af om TSE's aktionærers identitet, var selvmodsigende. Til støtte for sine påstande har sagsøgeren henvist til anmeldelsen af 18. maj 1998 samt til skrivelserne til Kommissionen af 16. maj og 3. juli 2002, som er vedlagt som bilag til parternes skriftlige indlæg.

52 Denne argumentation kan ikke tiltrædes.

53 Indledningsvis må det fastslås, at på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning var Kommissionen ikke i besiddelse af den virksomhedsplan, som sagsøgeren påberåber sig, med undtagelse af »Udviklingsplan — tab og vinding«, der var vedlagt som bilag til anmeldelsen af 18. maj 1998.

54 Det fremgår af fast retspraksis, at lovligheden af en fællesskabsretsakt skal bedømmes efter de faktiske og retlige omstændigheder på det tidspunkt, da retsakten blev udstedt, og at Kommissionens vurderinger kun må bedømmes på baggrund af de oplysninger, som Kommissionen sad inde med på det tidspunkt, hvor den anlagde vurderingerne (Domstolens dom af 10.7.1986, sag 234/84, Belgien mod Kommissionen, Sml. s. 2263, præmis 16, Rettens dom af 25.6.1998, forenede sager T-371/94 og T-394/94, British Airways m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2405, præmis 81, af 6.10.1999, sag T-123/97, Salomon mod Kommissionen, Sml. II, s. 2925, præmis 48, og af 14.5.2002, sag T-126/99, Graphischer Maschinenbau mod Kommissionen, Sml. II, s. 2427, præmis 33). Sagsøgeren kan følgelig ikke for at bestride lovligheden af den anfægtede beslutning påberåbe sig omstændigheder, som Kommissionen ikke havde kendskab til under den administrative procedure (jf. i denne retning dommen i sagen Spanien mod Kommissionen, præmis 31). Det forholder sig på samme måde, når sagsøgeren — som i den foreliggende sag — ikke har deltaget i den administrative procedure, skønt virksomheden i denne procedure var nævnt som modtager af den pågældende støtte, og Kommissionen havde opfordret de tyske myndigheder og eventuelt interesserede parter til at fremføre bevis for, at det var nødvendigt at erhverve TSE-virksomheden (jf. i denne retning Rettens dom af 11.5.2005, forenede sager T-111/01 og T-133/01, Saxonia Edelmetalle mod Kommissionen, Sml. II, s. 1579, præmis 67-70). Når Kommissionen først har sat de interesserede parter i stand til at fremlægge deres bemærkninger, kan den ikke med rette kritiseres for, at den ikke har taget hensyn til eventuelle faktiske omstændigheder, som kunne være blevet fremlagt for den under den administrative procedure, men som ikke er blevet det, da Kommissionen ikke er forpligtet til af egen drift at undersøge og forestille sig, hvilke forhold der kunne være blevet forelagt for den (jf. i denne retning Rettens dom af 14.1.2004, sag T-109/01, Fleuren Compost mod Kommissionen, Sml. II, s. 127, præmis 48 og 49). Sagsøgeren kan derfor ikke til støtte for sit klagepunkt påberåbe sig virksomhedsplanen, der er vedhæftet bilaget til stævningen.

55 Efter denne præcisering skal det understreges, at selv om TSE er nævnt to gange i anmeldelsen af 18. maj 1998, var disse oplysninger klart accessoriske i forhold til dem vedrørende sagsøgerens omstruktureringstransaktion og angav ikke, at erhvervelsen af TSE skulle finansieres ved de anmeldte støtteforanstaltninger. Det var således anført, at Josef Koch var direktør for TSE, som han også var stifter af. Dette dokument anførte i øvrigt i afsnittet om Schmitz-Gothas produktion, at »[k]øretøjsproduktionen ville blive organiseret på en særlig rationel måde takket være erhvervelsen af leverandøren TSE og adskillelsen af enhederne konstruktionsmoduler og førmontering«, og at »[s]elskabsdeltagerne i den nye virksomhed medbragte knowhow på området for fremstilling og »reengineering««. Specielt adspurgt på dette punkt under retsmødet lykkedes det ikke sagsøgeren at forklare grunden til, at der trods argumentet om, at erhvervelsen af TSE var nødvendig af hensyn til Schmitz-Gothas omstrukturering, kun fandtes disse to accessoriske henvisninger i anmeldelsen af 18. maj 1998. Det fremgår i øvrigt af nævnte skrivelses ordlyd, som er gentaget i beslutningen om at indlede proceduren, at omstruktureringen af Schmitz-Gotha, der var påbegyndt i 1997, skulle være afsluttet i løbet af 2000. Retten mener, ligesom Kommissionen i den anfægtede beslutning, at denne henvisning forekommer fuldstændig uafhængig af Schmitz-Gothas erhvervelse af TSE.

56 Med hensyn til sagsøgerens klagepunkt vedrørende Kommissionens påståede selvmodsigende holdning med hensyn til dens kendskab til Josef Kochs identitet må det fastslås, at, som Kommissionen har anført i betragtning 62 til den anfægtede beslutning, kendte den til de personlige forbindelser som forbandt Josef Koch med TSE. Det er ganske vist rigtigt, at Kommissionen i sine skriftlige indlæg har nuanceret sin grad af kendskab til disse forbindelser. Disse bemærkninger, der er fremført under retssagen, kan dog under ingen omstændigheder påvirke indholdet og lovligheden af den anfægtede beslutning på dette punkt. Sagsøgerens kritikpunkter desangående er således irrelevante.

57 Sagsøgeren har for det andet på grundlag af flere dokumenter vedlagt som bilag til stævningen, nemlig de to kontrakter af 9. oktober 1997, virksomhedsplanen, anmeldelsen af 18. maj 1998, dokumentet med overskriften »Udvikling af Schmitz-Gothas omsætning«, TSE's plan vedrørende udvikling af knowhow gennem eksterne leverandører samt de skrivelser, der var vedlagt svarskriftet, og af Forbunds-

republikken Tyskland fremsendt til Kommissionen den 10. august 2001, 16. maj, 28. maj og 3. juli 2002 i det væsentlige hævdet, at erhvervelsen af TSE finansieret ved den omtvistede støtte var i overensstemmelse med kriteriet om »det strengt nødvendige minimum«, fordi integrationen af TSE i Schmitz-Gotha var uomgængelig nødvendig, for at virksomheden kunne udvikle sine egne produkter og følgelig blive uafhængig og konkurrencedygtig på markedet. Sagsøgeren hævder, at Kommissionen ved sin vurdering har begrænset sig til at tage hensyn til den omkostningsnedsættende virkning af Schmitz-Gothas erhvervelse af TSE uden på nogen måde at tage hensyn til integrationen af knowhow, som ifølge sagsøgeren kun kunne gennemføres ved hjælp af denne erhvervelse.

58 Denne argumentation kan heller ikke tiltrædes.

59 I lighed med hvad der blev fastslået i præmis 54 vedrørende virksomhedsplanen, som, da den blev fremført for første gang under retssagen, ikke kan tages i betragtning af Retten ved undersøgelsen af den anfægtede beslutnings lovlighed, kan de to kontrakter af 9. oktober 1997 og TSE's plan vedrørende udvikling af knowhow gennem eksterne leverandører ikke tages i betragtning, da det er ubestridt, at disse dokumenter ikke var meddelt Kommissionen forud for vedtagelsen af den anfægtede beslutning.

60 Heraf følger, at anbringendet om et åbenbart urigtigt skøn fra Kommissionens side i betragtning 62, 63 og 64 til den anfægtede beslutning, skal undersøges ved alene at tage de dokumenter i betragtning, som Kommissionen var i besiddelse af på tidspunktet for vedtagelsen af beslutningen, nemlig anmeldelsen af 18. maj 1998 (herunder »Udviklingsplan — tab og vinding« for Schmitz-Gotha, der var vedlagt som bilag), dokumentet med overskriften »Udvikling af Schmitz-Gothas omsætning«, samt skrivelserne fra Forbundsrepublikken Tyskland til Kommissionen af 10. august 2001 samt af 16. maj, 28. maj og 3. juli 2002.

61 For så vidt angår disse dokumenter skal det påpeges, at i anmeldelsen af 18. maj 1998 har Forbundsrepublikken Tyskland bemærket, at køretøjsproduktionen i Schmitz-Gotha var organiseret særligt rationelt takket være erhvervelsen af leverandøren TSE og adskillelsen af enhederne konstruktionsmoduler og førmontering, og at selskabsdeltagerne i den nye virksomhed medbragte en knowhow inden for fremstilling og »reengineering«.

62 De tyske myndigheder har i deres skrivelse af 10. august 2001 gjort opmærksom på to konsekvenser af erhvervelsen af TSE. For det første har de nævnt, at det på grund af denne erhvervelse var muligt at »nedsætte produktionsomkostningerne takket være, at en mellemleverandør og hans fortjenstmargen forsvandt«. For det andet har de anført, at erhvervelsen førte til »anskaffelse af teknisk knowhow [...], som gjorde det muligt at sammenkoble den egentlige produktion og den tekniske udviklingskapacitet for at blive konkurrencedygtig«.

63 De tyske myndigheder har i øvrigt i deres skrivelse af 16. maj 2002 vedrørende interessen i at erhverve TSE understreget, at »for Schmitz-Gotha havde erhvervelsen af TSE [...] først og fremmest en betydelig interesse på omkostningsplanet«. Hvad angår knowhow har de bekræftet, at »Schmitz-Gotha ikke havde andre muligheder for at opnå den teknologi, der var udviklet af TSE i komponentfremstillingen. Omkostningerne til en intern udvikling af komponenter og fremstilling af dem til virksomhedens egen produktion ville have været alt for omfattende i penge og tid til at opretholde Schmitz-Gothas rentabilitet, så meget desto mere som virksomheden stort set ikke rådede over knowhow på området«.

64 Forbundsrepublikken Tyskland anførte desuden i skrivelsen af 28. maj 2002, at nødvendigheden af at erhverve TSE var begrundet dels i nødvendigheden af at opnå bilkomponenter på et højt teknologisk og kvalitativt niveau, som »Schmitz-Gotha ikke kunne [...] købe i tilstrækkelige mængder til at drage fordel af de prisbetingelser, der var absolut nødvendige for en nedsættelse af omkostningerne,

som muliggjorde en mere konkurrencedygtig prispolitik«, dels i den omstændighed, at Schmitz-Gotha »ikke havde andre muligheder for at opnå den teknologi, der var udviklet af TSE i komponentfremstillingen«.

65 I skrivelsen af 3. juli 2002 — som sagsøgeren atter påberåbte sig under retsmødet — har Forbundsrepublikken Tyskland suppleret de ovennævnte oplysninger. Den har således præciseret, at takket være overtagelsen af TSE var leveringsandelen i Schmitz-Gothas produktionsomkostninger blevet nedsat, at erhvervelsen repræsenterede en besparelsesmulighed i perioden 1998-2002 med lidt under 5 000 000 DEM, og at Schmitz-Gothas rentabilitet var genoprettet et år før omstruktureringsperiodens planlagte ophør. De tyske myndigheder sluttede navnlig, at erhvervelsen af TSE var nødvendig for at nedsætte sagsøgerens leveranceomkostninger, at kun overtagelsen af TSE havde gjort det muligt for Schmitz-Gotha at afhjælpe manglen på knowhow, og at Schmitz-Gotha ikke var i stand til at forhandle rabatter af den størrelsesorden, der blev givet andre virksomheder.

66 Dokumentet med overskriften »Udvikling af Schmitz-Gothas omsætning«, som er vedhæftet bilaget til stævningen, viser i tabelform Schmitz-Gothas omsætning som følge af salg til udenforstående virksomheder i perioden 1997-2000.

67 Det fremgår af samtlige de nævnte skrivelser, at de tyske myndigheder på den ene side hovedsagelig fremhævede besparelserne i produktionsomkostninger, som erhvervelsen af TSE ville give Schmitz-Gotha ved at fjerne en mellemleverandør, og på den anden side at denne transaktion gav sagsøgeren den nødvendige knowhow til at udvikle sine produkter.

68 Hvad angår den første forklaring fastslår Retten, ligesom Kommissionen med rette har gjort gældende, at sådanne omkostningsbesparelser ikke viser, at omstruk-

tureringen af Schmitz-Gotha ikke ville være lykkedes inden for det oprindeligt fastsatte tidsrum, hvis TSE ikke var blevet erhvervet, det vil i sidste ende sige gennem investeringer, der var mindre omkostningstunge i statsmidler. Især udgør den omstændighed, der er fremhævet i skrivelsen af 3. juli 2002, og som sagsøgeren har gjort gældende, at Schmitz-Gotha har kunnet foretage sådanne besparelser i perioden mellem 1998 og 2002, dvs. efter udbetalingen af den omstridte støtte, ikke noget bevis på, at sagsøgerens erhvervelse af TSE var strengt nødvendig for omstruktureringen af Schmitz-Gotha, og at denne transaktion dermed kunne finansieres med statsstøtte.

69 Med hensyn til integrationen af TSE's knowhow i sagsøgerens virksomhed fremgår det af de nævnte skrivelser, at de tyske myndigheder har begrænset sig til at bekræfte nødvendigheden af erhvervelsen af TSE uden dog at forklare, hvorfor overtagelsen af TSE var strengt nødvendig for at opnå et sådant resultat, som omhandlet i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne. De tyske myndigheder kunne således ikke forklare, hvorfor den mest økonomiske anvendelse af offentlige midler til at erhverve den knowhow, der var nødvendig for udviklingen af Schmitz-Gothas bilkomponenter, bestod i at finansiere erhvervelsen af TSE i sin helhed.

70 Det er ganske vist rigtigt, som sagsøgeren har anført, at i betragtningerne til den anfægtede beslutning analyserede Kommissionen kort de tyske myndigheders argument om, at erhvervelsen af TSE var nødvendig for at gøre det muligt for Schmitz-Gotha at opnå knowhow vedrørende udviklingen af køretøjskomponenter.

71 Ud over at dette spørgsmål ikke henhører under analysen af et påstået åbenbart urigtigt skøn, men af en eventuel utilstrækkelig begrundelse, skal det bemærkes, at Kommissionen i betragtning 62 til den anfægtede beslutning hovedsagelig har anført, at overtagelsen af TSE under alle omstændigheder ikke var nødvendig for at sikre et godt samarbejde med denne virksomhed, navnlig da Josef Koch som fælles

direktør for Schmitz-Gotha og TSE og flertalsaktionær i sidstnævnte sandsynligvis kunne have opnået bedre indkøbsbetingelser hos TSE.

72 Endvidere er der ikke noget grundlag for sagsøgerens påstand om, at det var umuligt at erhverve den nødvendige knowhow i form af eksterne tjenesteleverandører på grund af de alt for store omkostninger, som sådanne tjenesteydelser ville indebære, hvilket ifølge sagsøgeren fremgik af TSE's plan af 17. august 1997 om udviklingen af knowhow gennem eksterne leverandører, som findes i bilaget til stævningen.

73 Det skal bemærkes, at inden for rammerne af kontrollen med den anfægtede beslutnings lovlighed kan Retten ikke tage hensyn til dokumentet i ovennævnte bilag (jf. ovenfor, præmis 59). Selv hvis det antages, at dette dokument kan tages i betragtning, er det ikke i sig selv tilstrækkeligt til at vise, at erhvervelsen af TSE i sin helhed var strengt nødvendig for at give sagsøgeren mulighed for at få den for omstruktureringen nødvendige knowhow, som omhandlet i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne.

74 Med hensyn til dokumentet med overskriften »Udvikling af Schmitz-Gothas omsætning«, ligeledes vedhæftet stævningen, konstaterer Retten, at selv om dette dokument viser, at omsætningen er vokset markant i perioden 1997-2000, godtgør det ikke i sig selv forbindelsen mellem denne vækst og erhvervelsen af TSE og så meget desto mindre nødvendigheden af overtagelsen af TSE for sagsøgerens omstrukturering som omhandlet i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne. Heraf følger, at selv om Kommissionen ikke foretog en specifik analyse af dette dokument i den anfægtede beslutning, har den ikke foretaget et åbenbart urigtigt skøn.

75 For fuldstændighedens skyld påpeger Retten, at i samtlige de nævnte foreliggende dokumenter på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning har de tyske myndigheder ikke på noget tidspunkt præcist beskrevet karakteren af den knowhow, som Schmitz-Gotha har kunnet drage fordel af takket være erhvervelsen af TSE.

76 Heraf følger, at på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen var i besiddelse af på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning, har sagsøgeren ikke kunnet påvise, at beslutningen var behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den fastslog, at de tyske myndigheder ikke havde fremlagt bevis for nødvendigheden af overtagelsen af TSE for omstruktureringen af Schmitz-Gotha som omhandlet i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne.

77 Det første anbringende må herefter forkastes.

Det andet anbringende vedrørende magtfordrejning

Parternes argumenter

78 Sagsøgeren har hovedsagelig gjort gældende, at den anfægtede beslutning viser, at der foreligger magtfordrejning, eftersom Kommissionen, da den vedtog beslutningen, lagde subjektive overvejelser til grund.

79 Mere præcist finder sagsøgeren, at den anfægtede beslutning blev vedtaget med henblik på at pålægge sanktion for Josef Kochs påståede berigelse, idet denne skulle have handlet til egen fordel ved at anvende offentlige midler til at købe en virksomhed, som allerede tilhørte ham. Sagsøgeren gør gældende, at ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning tog Kommissionen ikke hensyn til de faktiske omstændigheder vedrørende nødvendigheden af overtagelsen af TSE for Schmitz-Gothas omstruktureringssucces.

80 Hertil har Kommissionen anført, at dette anbringende ikke har noget grundlag.

Rettens bemærkninger

81 Ifølge retspraksis foreligger der kun magtfordrejning, såfremt der er objektive, relevante og samstemmende tegn på, at en beslutning udelukkende eller dog i det mindste overvejende er truffet med det formål at forfølge andre mål end dem, der er angivet (Rettens dom af 23.10.1990, sag T-46/89, Pitrone mod Kommissionen, Sml. II, s. 577, præmis 71, og af 6.3.2002, forenede sager T-92/00 og T-103/00, Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1385, præmis 84).

82 Til støtte for sit anbringende fremfører sagsøgeren imidlertid ikke noget objektivt tegn, der gør det muligt at slutte, at det egentlige mål, som Kommissionen skulle have forfulgt med vedtagelsen af den anfægtede beslutning, var at sanktionere en angivelig berigelse af direktøren for Schmitz-Gotha.

83 I betragtning 62 til den anfægtede beslutning har Kommissionen ganske vist påpeget den pågældende transaktions særegenhed ved hovedsagelig at gøre opmærksom på, at Josef Koch som aktionær i den sagsøgende virksomhed og enedirektør for denne

havde solgt den en virksomhed, som han ledede, og som allerede tilhørte ham, og at han havde ladet Forbundsrepublikken Tyskland betale købsprisen gennem den omtvistede støtte.

84 Som anført ovenfor i forbindelse med vurderingen af det første anbringende fremgår det klart af betragtning 63 og 64 til den anfægtede beslutning, at Kommissionen har lagt objektive omstændigheder til grund for at fastslå, at de i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne fastsatte betingelser ikke var opfyldt i den foreliggende sag.

85 Det andet anbringende må herefter forkastes.

Det tredje subsidiært påberåbte anbringende vedrørende en fejl fra Kommissionens side med hensyn til fastsættelsen af det støttebeløb, der skal tilbagebetales

Parternes argumenter

86 Sagsøgeren har gjort gældende, at selv om Retten skulle anse erhvervelsen af TSE for uforenelig med fællesmarkedet, kan kun et beløb på 1 500 000 DEM tilbagesøges. Sagsøgeren har gjort gældende, at en del af købsprisen, ca. 700 000 DEM, ikke er i strid med reglerne om statsstøtte, eftersom der ikke forelå nogen tabsrisiko. Ifølge sagsøgeren drejer det sig især om Schmitz-Gothas likvide midler, såsom kapitalkontoen, disponible udbytteoverførsler og det akkumulerede årlige overskud, som virksomheden rådede over, og som den kunne tage ud når som helst.

87 Kommissionen har nedlagt påstand om frifindelse for sagsøgerens påstande.

Rettens bemærkninger

88 Som tidligere anført skal vurderingen af den omtvistede støttes forenelighed baseres på, om den eventuelt er nødvendig af hensyn til omstruktureringen af den pågældende virksomhed. I modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, har den risiko, som den pågældende investering indebærer, intet at gøre med dette spørgsmål. Den omstændighed, at den omtvistede støtte har kunnet finansiere en investering, som har vist sig at være risikofri, er således ikke relevant i den foreliggende sag.

89 Endvidere bestemmes det i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne, at »[f]or at begrænse støttens konkurrencefordrejende virkninger må det undgås blot at stille midler til rådighed for virksomheden, der ikke er strengt nødvendige, og som kan anvendes til aggressive, markedsfordrejende aktiviteter uden tilknytning til strukturomlægningen«. Under omstændighederne i den foreliggende sag ville enhver delvis tilbagesøgning af den uforenelige støtte have indebåret en risiko for, at Schmitz-Gotha ville råde over midler, der ikke er strengt nødvendige i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne. Det er derfor med rette, at Kommissionen i artikel 2 i den anfægtede beslutning har krævet tilbagesøgning af 2 200 000 DEM.

90 Som følge heraf må tredje anbringende forkastes, og Kommissionen dermed frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

91 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges sagsøgeren at betale sagens omkostninger i henhold til Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling)

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Legal Lindh Mengozzi

Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. april 2006.

E. Coulon H. Legal

Justitssekretær Afdelingsformand